SINGLE PAGES
FOR DIN A4 PRINTER

សៀវភៅរឿង
ជំហានសុវត្ថិភាព

សៀវភៅរឿង
ជំហានសុវត្ថិភាព

សៀវភៅនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់៖

© The A21 Campaign, Inc. ២០០២ រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ។
សៀវភៅនេះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យផលិតឡើងវិញ រក្សាទុកសម្រាប់ចែកចាយទាញយក ឬ បញ្ជូនក្នុងគ្រប់រូបភាព
ឬគ្រប់មធ្យោបាយ មិនថាតាមសារអេឡិចត្រូនិច មេកានិច ការថតចម្លង ការថតរក្សាទុក ឬ មធ្យោបាយនានាដទៃទៀត
ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពី The A21 Campaign, Inc. ជាដាច់ខាត ។
សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទាក់ទង info@A21.org

ម៉ារីជាក្មេងស្រីម្នាក់អាយុ ៥ឆ្នាំ ។ នាងចូលចិត្តលេងទាត់បាល់ក្នុងសួនច្បារក្បែរផ្ទះជីតារបស់នាង ។ ម៉ារីមិនអាចទៅលេងសួនច្បារតែម្នាក់ឯងបានទេ នាងត្រូវទៅជាមួយបងប្រុសនាងឈ្មោះ ជួន អាយុ ១៦ឆ្នាំ ។ ជីតារបស់ម៉ារី តែងរក្សាការពារនាងឲ្យមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានគ្រោះថ្នាក់ ។

ថ្ងៃមួយ ម៉ារីមិនបានវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញភ្លាមៗនោះទេ បន្ទាប់ពីលេងបាល់រួច ។
នាងតូចម៉ារីចង់ហាត់លេងបាល់បន្តទៀត ទោះបីជានាងដឹងថានាងមិនត្រូវនៅ
លេងតែម្នាក់ឯង ដោយគ្មានបងប្រុសនាងក៏ដោយ ។

ពេលម៉ារីកំពុងលេង នាងបានឃើញមនុស្សម្នាក់ដែលនាងធ្លាប់ជួប ។ បុរសម្នាក់នោះបានប្រាប់ថា គាត់ឈ្មោះ កុសល ហើយគាត់បានសុំម៉ារីលេងបាល់ជាមួយ ។ ម៉ារីហាក់មិនសូវស្រណុកចិត្ត ដោយនាងមិនសូវស្គាល់បុរសម្នាក់នេះទេ ប៉ុន្តែនាងបានឆ្លើយ "យល់ព្រម" ។

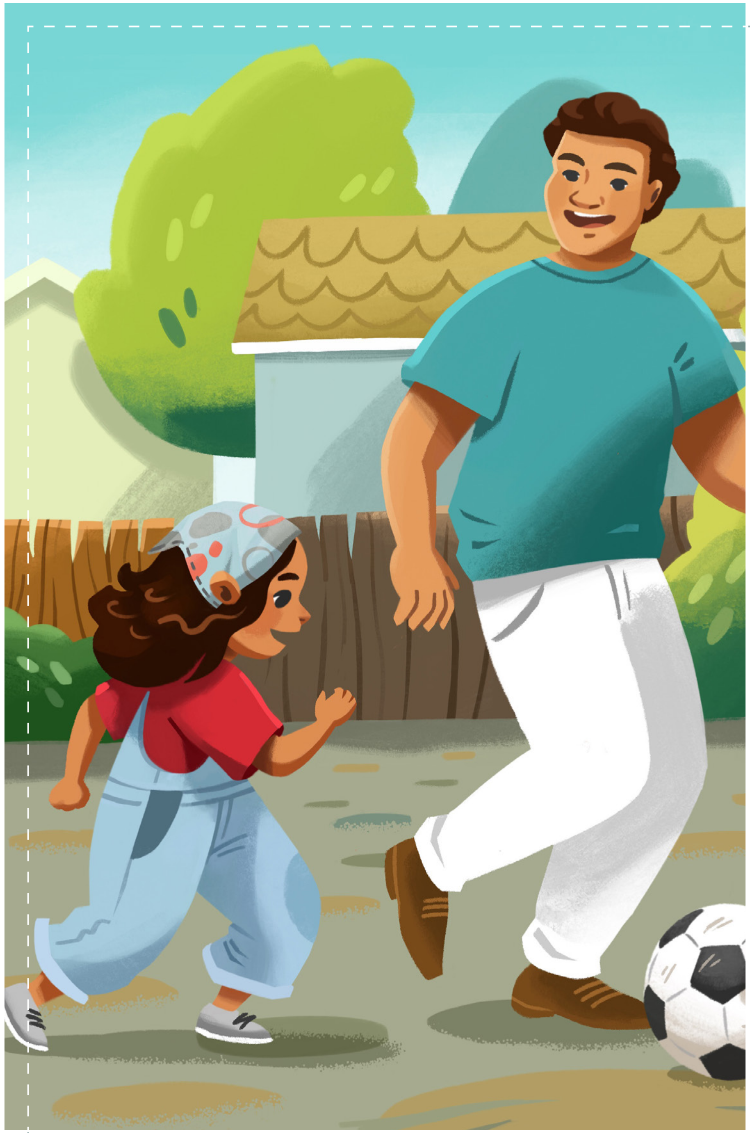

លេងបានបន្តិចក្រោយមក កុសលបានសរសើរម៉ារីថា នាងពូកែទាត់បាល់ណាស់ ។ ការនិយាយបែបនេះ បានធ្វើឲ្យថ្ពាល់ទាំងគូរបស់ម៉ារីឡើងក្រហម ។ ក្រោយមក បុរសនោះបានយកដៃប៉ះថ្ពាល់របស់នាងហើយសើច ។ នាងតូចម៉ារីបានខិតខំហាត់យ៉ាងខ្លាំងកន្លងមក ដូច្នេះនាងមានចិត្តត្រេកអរជាខ្លាំងចំពោះពាក្យសរសើររបស់កុសល ។ ប៉ុន្តែនាងក៏មានអារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត ពេលកុសលប៉ះមុខរបស់នាង ។

កុសលបានបបួលម៉ារីទៅលេងបាល់នៅសួនច្បារមួយក្បែរផ្ទះរបស់គាត់ ។ កុសលបាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចឲ្យបាល់ថ្មីមួយទៅប្អូនបើប្អូនព្រមទៅលេងជាមួយបង!" នាងតូចម៉ារីបានឆ្លើយតបវិញថា "ទាល់តែខ្ញុំសុំជីតាខ្ញុំសិនទើបខ្ញុំអាចទៅបាន ។"កុសលបាននិយាយតិចៗថា "គួរឲ្យស្តាយណាស់ចឹង ខ្ញុំពិតជាចូលចិត្តលេងបាល់ជាមួយប្អូនណាស់ ។ ចុះបើយើងទៅលេងជាមួយគ្នា ហើយកុំឲ្យគេដឹងទៅ យ៉ាងមិចដែរ?"

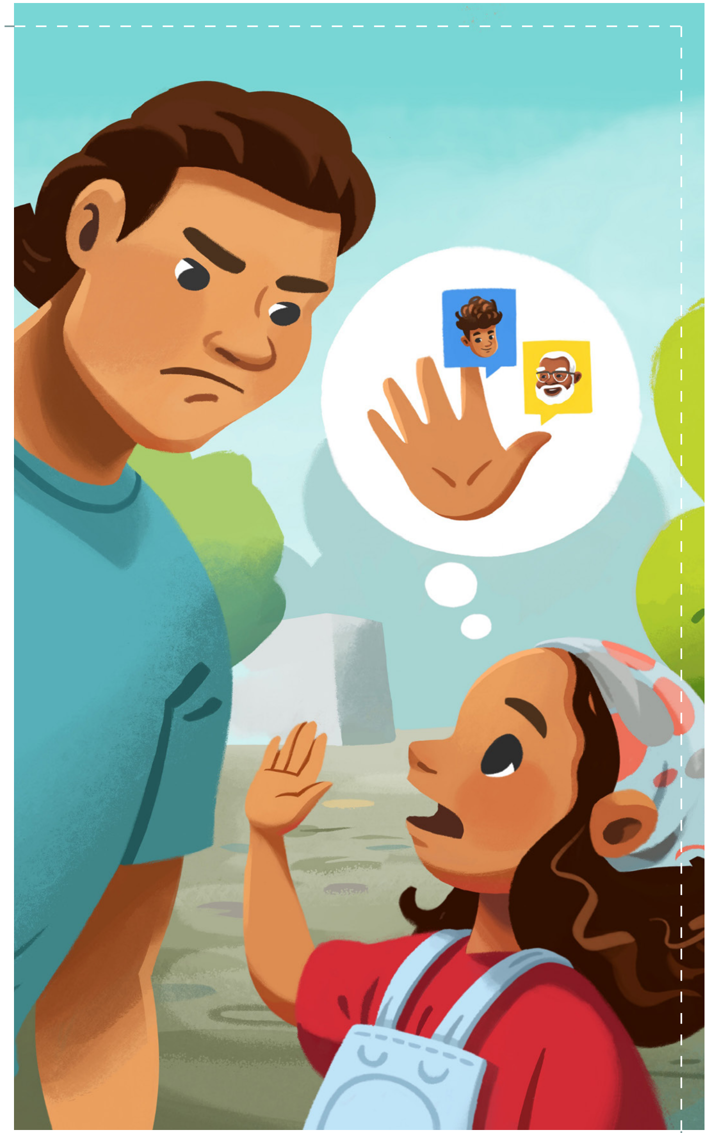

នាងតូចម៉ារីយល់ថា ល្អដែរបើនាងទទួលបានបាល់ថ្មីមួយទៀត ហើយរក្សាការសម្ងាត់ ព្រោះនាងក៏ចូលចិត្តលេងបាល់ជាមួយកុសលដែរ ។ ប៉ុន្តែ ម៉ារីក៏ដឹងច្បាស់ដែរថា ជីតានិងបងប្រុសនាងច្បាស់ជាមិនសប្បាយចិត្តទេបើពួកគាត់ដឹងថានាងនិយាយកុហក់ ។ ក្រោយពីគិតដូច្នេះ នាងក៏បានឆ្លើយថា "ខ្ញុំមិនទៅទេ អរគុណហើយ!"

កុសល ប្រែក្លាយជាខឹង ដែលនាំឲ្យនាងតូចម៉ារីភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ។ នាងចាប់យកបាល់និងកាតាបស្ពាយ ហើយនិយាយថា ខ្ញុំត្រូវទៅផ្ទះវិញហើយ ។ ពេលនាងតូចម៉ារីបម្រុងដើរចេញ កុសលបានចាប់ទាញកាតាបស្ពាយនាងហើយស្រែកខ្លាំងៗថា "ឈប់សិន!"

ម៉ារី បានទម្លាក់ស្មាទាំងសងខាងចុះ ដើម្បីឲ្យកាតាបរបូតចេញពីនាង ។ ម៉ារីបានស្រែកខ្លាំងៗថា "ពូឯងមិនមែនជាជីតាខ្ញុំទេ!" ដើម្បីឲ្យលឺដល់មនុស្សដទៃផ្សេងទៀតនៅក្នុងសួនច្បារនោះ ។ ភ្លាមៗនោះ កុសលក៏បានបែរខ្នងហើយដើរចេញទៅ ព្រោះមិនចង់ឲ្យគេឃើញគាត់ ។

នាងតូចម៉ារី បានរត់សំដៅទៅនារីម្នាក់ដែលមានកូនអាយុស្របាលនាង ដែលកំពុងឈរនៅសួនច្បារនោះ ហើយនាងបានសុំឲ្យគាត់ជួយ ។

នារីចិត្តល្អម្នាក់នោះបានកាន់ដៃម៉ារីនិងនាំនាងទៅផ្ទះវិញដោយសុវត្ថិភាព ។

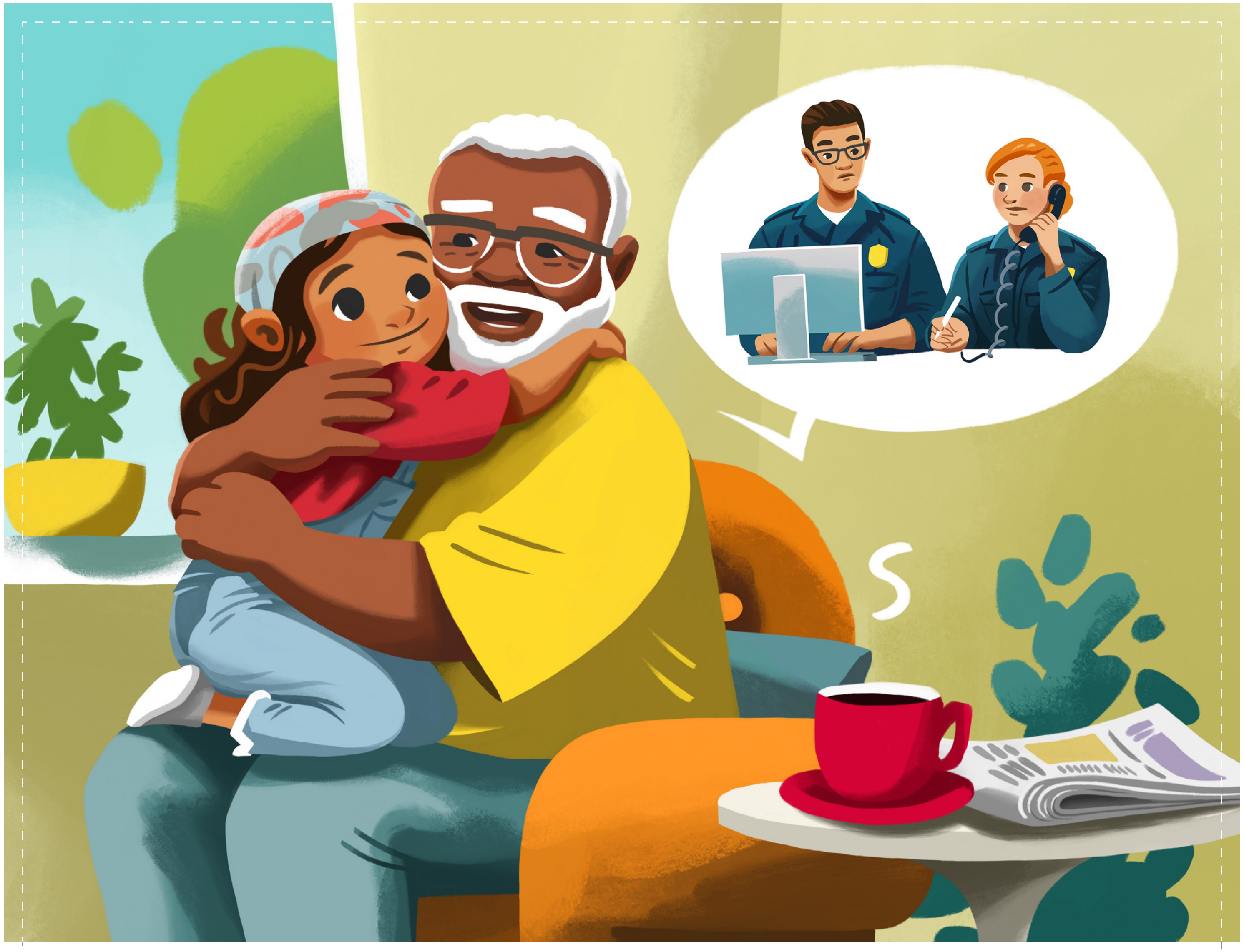

ម៉ារីបានប្រាប់ជីតានាងនូវរឿងគ្រប់យ៉ាងដែលកុសលបានប្រាប់ឲ្យនាងរក្សាទុកជាការសម្ងាត់ ។ ជីតា បានឱបចៅតូចម៉ារី និងនិយាយទៅកាន់នាងថា "កុំបារម្ភអីចៅល្អហើយដែលចៅប្រាប់រឿងនេះដល់តា ។" "តានឹងប្រាប់ប៉ូលីសអំពីរឿងដែលបានកើតឡើង ។"

រង្វង់សុវត្ថិភាព

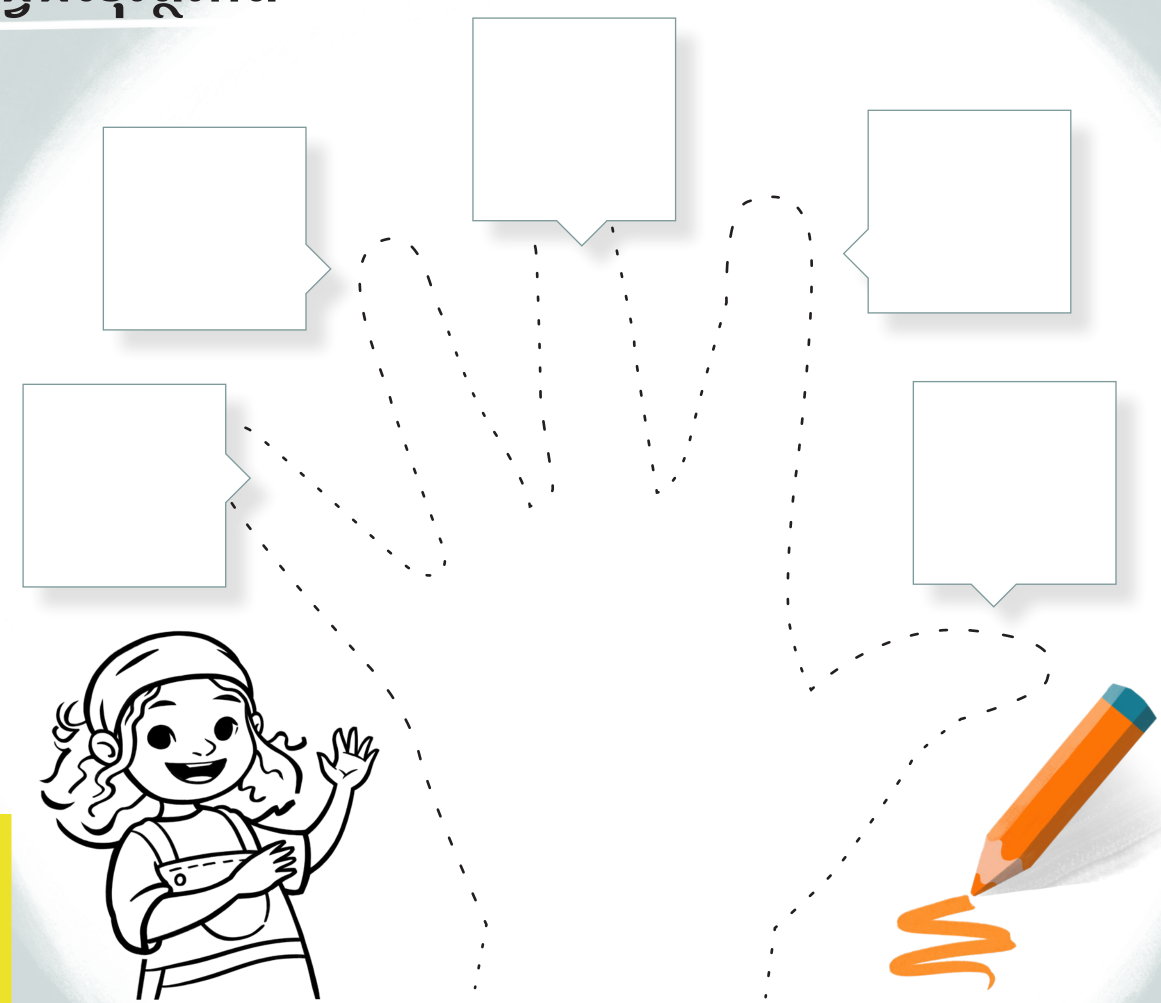

នេះជារង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ខ្ញុំ ដែលអាចជួយខ្ញុំចងចាំមនុស្សទាំង ៥ ដែលខ្ញុំអាច
សុំជំនួយបានពេលមានអារម្មណ៍អសុវត្ថិភាព ។

ការប៉ះមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព

ខ្ញុំដឹងថា ការប៉ះមានសុវត្ថិភាពគឺជាការប៉ះដែលមានការអនុញ្ញាតពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ "យល់ព្រម" អោយប៉ះ ។ ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាពគឺជាការប៉ះដែលខ្ញុំមិនបានយល់ព្រម ហើយជាការប៉ះដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនស្រួល ភ័យខ្លាច និងមិនត្រូវរក្សាទុកជាការសម្ងាត់ដាច់ខាត ។

ទំព័រសកម្មភាព

លេខទូរសព្ទឆ្លើយតបបន្ទាន់

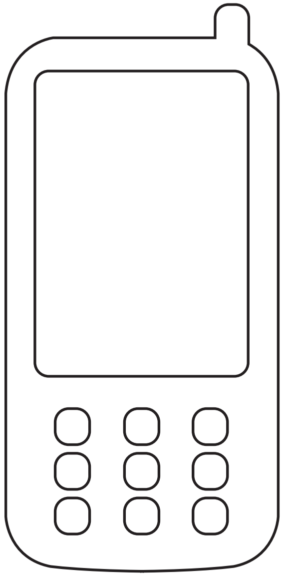

____

នេះជាលេខទូរសព្ទឆ្លើយតបបន្ទាន់ដែលខ្ញុំអាចទាក់ទងបានពេលត្រូវការជំនួយ ។

ខ្ញុំអាចទាក់ទងទៅលេខ ១២៨០ ឬ ១២៨៨ ពេលខ្ញុំត្រូវការជំនួយបន្ទាន់ ។